

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 20.7.2011
SEK(2011) 953 lopullinen

KOMMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

TIIVISTELMÄ VAIKUTUSTEN ARVIOINNISTA

oheisasiakirja

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI

oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta

{KOM(2011) 453 lopullinen}
{SEK(2011) 952 lopullinen}

1. JOHDANTO

Komissio esitti 9. joulukuuta 2010 antamassaan tiedonannossa¹, että finanssialan seuraamusjärjestelmiä olisi lähennettävä ja lujitettava EU:n lainsäädäntötoimella.

Aiemmin 4. maaliskuuta 2009 antamassaan tiedonannossa² Euroopan komissio ilmoitti, että se aikoi i) tarkastella finanssilaitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä koskevia sääntöjä ja käytäntöjä finanssikriisin valossa ja ii) antaa tarvittaessa suosituksia tai ehdottaa sääntelytoimia.

Tässä vaikutustenarvioinnissa tarkastellaan toimenpiteitä, joita voitaisiin toteuttaa vakavaraisuusdirektiivin soveltamisalalla. Se täydentää vakavaraisuusdirektiivi IV -ehdotuksen vaikutustenarviointia.

2. ONGELMANMÄÄRITYS

Seuraamusjärjestelmät

Nyt käytössä olevat kansalliset järjestelmä, joilla säännellään vakavaraisuusdirektiivin keskeisten säännösten rikkomisesta aiheutuvia seuraamuksia, ovat erilaisia eikä niillä aina voida varmistaa säännösten tehokasta täytäntöönpanoa. Joiltakin kansallisilta viranomaisilta puuttuvat tietyt merkittävät seuraamusvaltuudet eikä seuraamuksia julkisteta järjestelmällisesti. Joissakin jäsenvaltioissa hallinnolliset taloudelliset seuraamukset (sakot) ovat liian pieniä, eikä niillä siksi ole riittävää ehkäisevää vaikutusta. Seuraamuksia ei myöskään voida langettaa sekä luottolaitoksille että henkilöille, jotka ovat vastuussa rikkomuksista. Langetettavien seuraamusten tasoa määritettäessä kaikki kansalliset viranomaiset eivät ota huomioon seuraamusten oikeasuhtaisuuden ja varoittavuuden varmistamisen kannalta merkittäviä perusteita.

Seuraamusten varsinaisessa täytäntöönpanossa on myös vaihtelevuutta eri jäsenvaltioissa, myös sellaisissa, joiden pankkisektorit ovat yhtä suuria. Joissakin jäsenvaltioissa on viime vuosina langetettu seuraamuksia hyvin vähän tai ei lainkaan, mikä voi viitata EU:n sääntöjen heikkoon täytäntöönpanoon.

Tilanne voi johtaa EU:n sääntöjen puutteelliseen noudattamiseen, kilpailun vääristymiin sisämarkkinoilla ja finanssialan valvonnan kannalta kielteisiin vaikutuksiin, jotka haittaavat markkinoiden moitteetonta toimintaa. Tämä voi olla vahingollista tallettajien ja sijoittajien suojalle ja heikentää luottamusta finanssialaan.

Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät (Corporate governance)

Kesäkuussa 2010 komissio julkaisi rahoituslaitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä sekä palkka- ja palkkiokäytäntöjä käsittelevän vihreän kirjan³ ja siihen liittyvän komission

¹ KOM(2010) 716 lopullinen.

² KOM(2009) 114 lopullinen.

³ KOM(2010) 284 lopullinen.

yksiköiden valmisteluasiakirjan⁴, joissa analysoitiin liialliseen riskinottoon vaikuttaneen finanssikriisin aikana esiin tulleita hallinnointi- ja ohjausjärjestelyjen puutteita finanssivalvontajärjestelyjen alalla.

Riittämätön riskienvalvonta hallintoelimissä

Monissa tapauksissa hallintoelimet eivät kyenneet kyseenalaistamaan tai eivät halunneet kyseenalaistaa liiketoimintaa johtaneiden henkilöiden strategisia päätöksiä. Tämä johtui usein siitä, ettei luottolaitosten hallintoelimet käyttäneet tähän riittävästi aikaa ja niiltä puuttui teknistä tietämystä. Joissakin tapauksissa hallintoelinten objektiivisuutta heikensivät johdon dominanssi ja hallitusten yksipuolinen kokoonpano.

Usein hallintoelimiä ei myöskään otettu riittävästi mukaan yleiseen riskistrategiaan, minkä seurauksena toimivan johdon strategista riskinhallintaa ei valvottu, syntyi kannustimia liialliseen riskinottoon ja asianmukaiset järjestelmät tehokkaasti riskinhallinnan varmistamiseksi jäivät toteuttamatta. Hallintoelimet eivät keskustelleet riskeihin liittyvistä seikoista riittävästi, sillä riskinhallintaa pidettiin vähämerkityksisempänä kuin esimerkiksi kasvustrategiaa. Suorat raportointiyhteydet riskienhallintatoiminnon ja hallintoelimen välillä ovat puuttuneet, ja tästä syystä riskeistä ei aina raportoitu nopeasti ja kattavasti.

Riskienhallintatoiminnolle ei useissa tapauksissa ole annettu riittävä painoarvo päätöksenteossa.

Periaatteiden ei-sitova luonne – valvontaviranomaisten päätöksenteko- ja valvontajärjestelmästä tekemien arvioiden riittämättömyys

Se, että useimmat hallinnointi- ja ohjausjärjestelmän periaatteet eivät olleet sitovia, vaikutti osaltaan siihen, että luottolaitokset eivät noudattaneet näitä periaatteita tehokkaasti, vaan niiden täytäntöönpano jäi pääasiassa itsesääntelyn ja osakkeenomistajien ulkoisen seurannan varaan. Kriisissä esiin tulleet puutteet osoittivat, etteivät nämä mekanismit toimi käytännössä. Etenkin selkeän hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien kehityksen ja määritetyn valvontatehtävän puuttuessa valvontaviranomaiset eivät kyenneet riittävästi seuraamaan tai valvomaan sitä, miten luottolaitokset panivat täytäntöön hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien standardeja.

3. TOISSIJAISUUS

Kansallisten seuraamusjärjestelmien lähentäminen toisiinsa on tarpeen varoittavan vaikutuksen lisäämiseksi ja tasapuolisten toimintaedellytysten luomiseksi, jotta voidaan varmistaa vakavaraisuusdirektiivin yhdenmukainen soveltaminen sekä täysimääräinen yhteistyö ja keskinäinen luottamus pankkivalvojen kesken kaikkialla EU:ssa. Tällaista lähentymistä ei saada aikaan ainoastaan parantamalla kansallisten viranomaisten nykyisten seuraamusvaltuuksien soveltamista.

Tarvitaan ehdottomasti yhdenmukainen ja johdonmukainen lähestymistapa EU:n tasolla, jotta heikkouksiin luottolaitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmissä voidaan puuttua tehokkaasti. Pääomamarkkinoiden yhdentymisen ja Euroopan finanssialan sisäisten kytkösten vuoksi jäsenvaltioissa sovellettavat erilaiset säännöt voisivat johtaa sääntelyn katvealueiden

⁴ Komission yksiköiden valmisteluasiakirja *Corporate Governance in Financial Institutions: Lessons to be drawn from the current financial crisis, best practices*, SEC(2010) 0669 lopullinen.

hyväksikäyttöön, mikä voisi haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa tai luoda sille uusia esteitä.

4. TAVOITTEET

Ehdotuksella pyritään seuraavin keinoin varmistamaan pankkimarkkinoiden moitteeton toiminta ja palauttamaan luottamus pankkialaan:

- Tehokkaat, oikeasuhtaiset ja varoittavat seuraamukset, joilla voidaan paremmin varmistaa vakavaraisuusdirektiivin sääntöjen noudattaminen.
- Tasapuolisten toimintaedellytysten luominen sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttömahdollisuuksien minimoimiseksi.
- Pankkialan palveluntarjoajien tehokas valvonta.
- Tehokkaat hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät luottolaitoksissa liiallisen riskinoton hillitsemiseksi.

Tämä edellyttää

- oikeudellisen kehyksen lujittamista ja lähentämistä seuraamusten sekä rikkomusten havaitsemista helpottavien mekanismien osalta, ja
- hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien kehyksen vahvistamista
- tehostamalla yhtiöiden hallitusten harjoittamaa riskienvalvontaa,
- parantamalla riskienhallintatoiminnon asemaa, ja
- varmistamalla, että valvontaviranomaiset seuraavat tehokkaasti, millä tavalla riskejä hallitaan.

5. TOIMINTAVAIHTOEHDOT, VAIKUTUSTENARVIOINTI JA VERTAILU

5.1. Vaihtoehdot seuraamusjärjestelmissä

5.1.1. Vaihtoehdot hallinnollisten seuraamusten osalta

Vaihtoehdot
1: Ei EU:n toimia
2. Yhdenmukaiset säännöt hallinnollisten seuraamusten tyypeistä ja tasosta
3. Yhteiset vähimmäissäännöt hallinnollisten seuraamusten tyypeistä
4. Yhteiset vähimmäissäännöt hallinnollisten sakkojen (vähimmäis- ja enimmäis-) säännöistä
5. Yhteiset vähimmäissäännöt hallinnollisten sakkojen enimmäistasosta
6. Yhdenmukaiset säännöt seuraamusten soveltamisessa huomioon otettavista tekijöistä

7. Yhteiset vähimmäissäännöt seuraamusten soveltamisessa huomioon otettavista tekijöistä

Vaihtoehdossa 1 ei puututtaisi todettuihin ongelmiin: Euroopan pankkiviranomainen voisi edistää kansallisten järjestelmien lähentämistä toisiinsa, mutta toiminta ei todennäköisesti olisi tuloksellista ilman EU:n kehystä.

Vaihtoehdoilla 2 ja 6 poistettaisiin kaikenlaiset erot seuraamusten tyypeissä ja tasoissa ja niiden soveltamisperusteissa, joten ne olisivat tehokkaimmat vaihtoehdot tasapuolisten toimintaedellytysten turvaamisessa ja rajat ylittävän valvonnan helpottamisessa. Vaihtoehdot 3, 4, 5 ja 7 eivät olisi yhtä tehokkaita, mutta niissä seuraamuksia voitaisiin mukauttaa erilaisten kansallisten oikeusjärjestelmien erityispiirteiden mukaan. Vaihtoehto 4 olisi vaihtoehtoa 5 tehokkaampi sakkotasojen yhdenmukaistamisessa ja ehkäisevän vaikutuksen aikaansaatamisessa, mutta vaihtoehdolla 5 taataan oikeasuhtaisuus paremmin.

Vaihtoehdoissa 2, 3 ja 4 ehkäisevä vaikutus on yhtä suuri. Vaihtoehdossa 3 on kuitenkin mahdollista määrätä uudenlaisia seuraamuksia, jotka voivat lisätä varoittavaa vaikutusta joissakin jäsenvaltioissa. Vaihtoehdossa 5 ei taata yhtä tehokkaasti riittävän suurien sakkojen langettamista, mutta siinä varmistetaan paremmin niiden oikeasuhtaisuus. Vaihtoehtoja 6 ja 7 voidaan pitää yhtä tehokkaina siltä osin, kuin niissä puututaan samoihin tekijöihin, mutta vaihtoehdolla 7 voitaisiin varmistaa paremmin tosiasiallisesti sovellettujen seuraamusten asianmukaisuus, sillä siinä ei estetä toimivaltaisia viranomaisia ottamasta huomioon muita tekijöitä.

Vaihtoehdot 2 ja 7 ovat kansallisiin lainsäädäntöihin tarvittavien muutosten kannalta tehottomimmat, ja vaihtoehto 5 on tehokkaampi kuin vaihtoehto 4.

5.1.2. *Vaihtoehdot hallinnollisten seuraamusten henkilöllisen soveltamisalan osalta*

Vaihtoehdot
1: Ei EU:n toimia
2. Yleinen velvoite säätää hallinnollisten seuraamusten soveltamisesta sekä henkilöihin että luottolaitoksiin
3. Yhteiset vähimmäissäännöt hallinnollisten seuraamusten soveltamisesta henkilöihin ja/tai luottolaitoksiin

Vaihtoehto 3 olisi vaihtoehtoa 2 tehokkaampi tasapuolisten toimintaedellytysten turvaamisessa ja rajat ylittävän valvonnan helpottamisessa, mutta vaihtoehtojen välistä eroa varoittavan vaikutuksen suhteen pidetään vähäisenä. Vaihtoehto 3 on selvästi tehottomampi kuin vaihtoehto 2, sillä se edellyttää useampia muutoksia kansallisiin lainsäädäntöihin ja saattaa velvoittaa jäsenvaltiot mukauttamaan yleisiä vahinkovastuujärjestelmiään.

5.1.3. *Vaihtoehdot seuraamusten julkistamisessa*

Vaihtoehdot
1. Ei tehdä mitään
2. Seuraamukset julkaistaan pääsääntöisesti
3. Toimivaltaisten viranomaisten päättämät seuraamukset julkaistaan

Vaihtoehto 2 lisäisi seuraamusten varoittavaa vaikutusta tehokkaammin kuin vaihtoehto 3. Vaihtoehto 3 on hieman tehokkaampi kuin vaihtoehto 2.

5.1.4. Vaihtoehdot seuraamusten tosiasiallisessa soveltamisessa

Vaihtoehdot
1: Ei EU:n toimia
2. Sisäinen ilmiäntömenettely luottolaitoksissa
3. Jäsenvaltiot ottavat käyttöön järjestelmiä ilmiannon edistämiseksi ja ilmiäntajien suojaamiseksi
4. Yksityiskohtaiset EU:n tason vaatimukset ilmiäntö-ohjelmissa

Vaihtoehdot 2, 3 ja 4 edistävät kaikki tehokkaasti pääsyä tavoitteeseen havaita rikkomukset paremmin ja saada siten täytäntöönpanoaste korkeammaksi kaikissa jäsenvaltioissa. Vaihtoehtoa 4 pidetään tältä osin hieman muita tehokkaampana. Kaikissa kolmessa vaihtoehdossa on perusoikeuksiin (yksityis- ja perhe-elämän kunnioittaminen, henkilötietosuojat, syyttömyysolettama ja oikeus puolustukseen) liittyviä vaikutuksia, joita voidaan kuitenkin lieventää ja jotka ovat tavoiteltavien tavoitteiden merkitys huomioon ottaen tarpeellisia ja oikeasuhtaisia.

Vaihtoehdoilla 2 ja 3 saadaan yhtä tehokkaasti aikaan tarvittavat muutokset kansalliseen lainsäädäntöön. Vaihtoehtoa 4 pidetään tehottomana, sillä se edellyttäisi suuria muutoksia, luultavasti myös niissä jäsenvaltioissa, joissa on jo ilmiäntömekanismit. Sääntöjen noudattamisesta johtuvat kulut saattaisivat myös olla korkeammat kuin vaihtoehdoissa 2 ja 3, sillä jäsenvaltioilla olisi vähemmän liikkumavaraa.

5.2. Vaihtoehdot hallinnointi- ja ohjausjärjestelmissä

Vaihtoehdot
1. Ei EU:n toimia
2. Parannetaan nykyisen EU:n kehysten täytäntöönpanoa
3. Tiukennetaan ja kehitetään vakavaraisuusdirektiivin kehystä

Vaihtoehdolla 3 saavutetaan toimien perusteena oleva tavoite tehokkaammin kuin vaihtoehdoilla 1 ja 2. Vaihtoehdossa 1 sääntelykehys pysyy avoimena, joten sääntöjen noudattamatta jättäminen ja oikeudellinen epävarmuus jatkuisivat. Vaihtoehto 2 perustuu markkinoiden kuriin ja siihen, että valvojat valvoisivat paremmin nykyisten periaatteiden täytäntöönpanoa. Valvojilla ei kuitenkaan tässä vaihtoehdossa annettaisi nykyistä selkeämpää oikeudellista kehystä valvonnallisten arvioiden tekemiseen ja itsesääntelyn rajat ovat jo käyneet selviksi.

Vaihtoehtoon 3 sisältyy nykyistä kattavampi kehys hallinnointi- ja ohjausjärjestelmille, ja se edellyttäisi tehostettujen lisäsäännösten laatimista. Siihen sisältyy toimenpiteitä yhtiöiden hallitusten harjoittaman riskienvalvonnan tehostamiseksi, riskienhallintatoiminnan riippumattomuuden lisäämiseksi ja valvojien harjoittaman riskienhallinnan valvonnan tehokkuuden varmistamiseksi. Uusien vaatimusten myötä otetaan käyttöön vähimmäisstandardit, jotka tarjoavat luottolaitoksille ja valvojille selkeät viitearvot hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien rakenteiden kehittämiseen ja arvioimiseen.

5.3. Parhaina pidetyt toimintavaihtoehdot ja välineet

Ehdotukseen sisältyvät tavoitteet saavutetaan parhaiten seuraavalla toisiaan tukevien vaihtoehtojen yhdistelmällä:

Vaihtoehdot seuraamusjärjestelmissä

- Yhteiset vähimmäissäännöt toimivaltaisten viranomaisten käytössä olevista hallinnollisista seuraamuksista.
- Yhteiset vähimmäissäännöt hallinnollisten sakkojen enimmäistasosta.
- Luettelo avaintekijöistä, jotka on otettava huomioon määritettäessä hallinnollisia seuraamuksia.
- Velvoite säätää hallinnollisten seuraamusten soveltamisesta sekä henkilöihin että luottolaitoksiin.
- Seuraamusten julkaiseminen pääsääntöisesti.
- Sisäinen ilmiantomenettely luottolaitoksissa.
- Jäsenvaltioiden velvoite ottaa käyttöön järjestelmiä ilmiantajien suojaamiseksi.

Vaihtoehdot hallinnointi- ja ohjausjärjestelmissä

<i>Yhtiöiden hallitusten jäsenten sitoutumisen parantaminen</i>	Velvoitetaan luottolaitokset paljastamaan yhtiöiden hallitusten jäsenten tehtävien määrä.
	Velvoitetaan yhtiöiden hallitusten jäsenet käyttämään riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen.
	Rajoitetaan yhtiön hallituksen yhden jäsenen yhtä aikaa hoitamien tehtävien määrää.
<i>Yhtiöiden hallitusten jäsenten asiantuntijuuden lisääminen</i>	Velvoitetaan julkistamaan jäsenten valintamenettely ja yhtiön hallituksen jäsenten tosiasiallinen asiantuntijuus ja pätevyys.
	Täsmennetään perusteet, joita sovelletaan yhtiön hallitusten jäseniin yksittäin ja yhdessä, tarvittavien taitojen ja asiantuntijuuden suhteen. Edellytetään, että yhtiöiden hallitusten jäsenet saavat riittävästi ohjeistusta ja jatkokoulutusta tehtäviensä hoitamiseen.
	Pakollinen nimityskomitea.
<i>Vastapainoa hallintoportaan dominanssille</i>	Kielletään hallituksen puheenjohtajana ja pääjohtajana toimiminen samassa luottolaitoksessa.
<i>Yhtiöiden hallitusten kokoonpanon monipuolistaminen</i>	Edellytetään monimuotoisuutta koskevan sisäisen politiikan julkistamista. Erialaisten kansallisen ja EU:n tason käytäntöjen vertailu.
	Edellytetään monimuotoisuuden kuuluvan yhtiöiden hallitusten kokoonpanoperusteisiin. Edellytetään luottolaitoksilta monimuotoistamispolitiikkaa.
<i>Lisätään yhtiöiden hallitusten osallistumista</i>	Edellytetään lausuntoa riskienhallintajärjestelmien riittävydestä.
	Edellytetään lausunto luottolaitoksen suhtautumisesta riskeihin.

<i>riskistrategiaan</i>	
<i>Parannetaan riskiseikkojen painoarvoa yhtiöiden hallituksissa</i>	Edellytetään yhtiöiden hallituksissa riskeihin liittyvistä asioista käytyjen keskustelujen ja niistä tehtyjen analyysien julkistamista toimintapoliittisella ja käytännön tasolla.
	Edellytetään, että yhtiöiden hallitukset käyttävät riittävästi aikaa riskeihin liittyviin asioihin.
	Pakollinen riskikomitea yhtiön hallituksen tasolla.
<i>Parannetaan yhtiöiden hallitusten riskiestä saamaa tietoa</i>	Edellytetään yhtiön hallituksen riskeistä saaman tiedon julkistamista toimintapoliittisella ja käytännön tasolla.
	Edellytetään yhtiöiden hallitusten määrittävän, mitä tietoa niiden on saatava riskeistä, missä muodossa ja kuinka usein.
	Edellytetään, että riskienhallintatoiminto voi raportoida suoraan yhtiön hallitukselle.
<i>Parannetaan riskienhallintatoiminnon asemaa ja toimivaltaa</i>	Edellytetään riskienhallintatoiminnon aseman ja toimivallan julkistamista.
	Edellytetään riippumatonta riskienhallintatoimintoa.
	Edellytetään riippumatonta riskienhallintajohtajaa.
	Edellytetään, että riskienhallintajohtajalla on hänelle sopiva asema ja toimivalta.
	Edellytetään, että riskienhallintajohtajan erottamiseen tarvitaan yhtiön hallitukselta ennakkohyväksyntä.
<i>Varmistetaan, että valvontaviranomaiset seuraavat tehokkaasti riskien hallintaa</i>	Edellytetään, että hallinnointi- ja ohjausjärjestelmä kuuluu valvontaviranomaisten arvion piiriin.
	Edellytetään, että yhtiön hallituksen jäsenistä tehdään erityinen soveltuvuusarvio.
	Edellytetään, että valvojat tarkastelevat yhtiöiden hallitusten kokousten esityslistoja ja tausta-asiakirjoja.

5.3.1. Parhaina pidettyjen vaihtoehtojen vaikutukset: seuraamusjärjestelmä

Seuraamusjärjestelmiä koskevien vaihtoehtojen odotetaan helpottavan rikkomusten havaitsemista ja antavan toimivaltaisille viranomaisille valtuudet soveltaa asianmukaisia seuraamuksia. Tarkoituksena on varmistaa, että luottolaitokset noudattavat paremmin vakavaraisuusdirektiivin sääntöjä, mikä puolestaan hyödyttäisi kaikkia **sidosryhmiä**.

Näistä vaihtoehtoista ei aiheudu **hallinnollista taakkaa** rahoituslaitoksille eikä muille kuin rahoituslaitoksille, pk-yritykset mukaan luettuina. Ainoastaan luottolaitoksille aiheutuu jonkin verran hallinnollista taakkaa siitä, kun ne velvoitetaan ottamaan käyttöön sisäiset ilmiantojärjestelmät.

Sosiaalisten vaikutusten odotetaan olevan myönteisiä, sillä tallettajien ja sijoittajien suoja paranee, samoin kuin ilmiantajina toimivien luottolaitosten työntekijöiden suoja.

Nämä vaihtoehdot noudattavat G20-ryhmän suurten lainkäyttöalueiden yhteistä tavoitetta rahoitusalan sääntelyn ja valvonnan tiukentamisesta, ja niiden odotetaan vaikuttavan myönteisesti EU:n **kilpailukykyyn** maailmanlaajuisesti.

5.3.2. Parhaina pidettyjen vaihtoehtojen vaikutukset: hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät

Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien parantamisessa parhaina pidetyillä vaihtoehtoilla edistetään liiallisen riskinoton välttämistä luottolaitoksissa ja alennetaan riskien toteutumismahdollisuutta. Näin vahvistetaan pankkialan sopeutumiskykyä ja parannetaan

sijoittajien luottamusta alaan. Vaikutusten odotetaan siten olevan luottolaitosten ja kaikkien **sidosryhmien** (tallettajat, osakkeenomistajat, velkojat) kannalta myönteisiä.

Makrotaloudellisella tasolla luottolaitosten moitteettomalla riskienhallintajärjestelmällä vältetään osaltaan kriisien syntyminen tulevaisuudessa, lisätään luottamusta pankkijärjestelmään ja luottolaitosten rahoitusmekanismeihin, mikä taas nopeuttaa **talouskasvua**.

Yhtiöiden hallitusten kokoonpanon monipuolistamistoimenpiteillä on todennäköisesti myönteinen vaikutus EU:n **tasa-arvopolitiikkaan**, sillä niillä rikotaan ”lasikattoja” ja autetaan naisia pääsemään johtaviin aseisiin yrityksissä ja edistetään mahdollisesti naisten työllistymistä.

Parhaana pidetty vaihtoehto lisää luottolaitosten ja valvojien **hallinnollista taakkaa**. Tästä aiheutuvat kustannukset ovat kuitenkin rajallisia ja oikeasuhtaisia yleiseen tavoitteeseen nähden. Mahdollisen sääntelytaakan vähentämiseksi olisi sovellettava suhteellisuusperiaatetta, jossa otetaan huomioon luottolaitosten toiminnan laajuus ja monimutkaisuus.

6. SEURANTA JA ARVIOINTI

Perussopimuksen valvojana komissio seuraa, miten jäsenvaltiot panevat täytäntöön nämä vakavaraisuusdirektiiviin tehtävät muutokset. Seuraamusjärjestelmiä koskevien lainsäädäntötoimenpiteiden soveltamisen seurauksia arvioidaan seuraavien pääindikaattorien perusteella:

- havaittujen rikkomistapausten lukumäärä ja sovellettujen seuraamusten lukumäärä:
- kansallisten toimivaltaisten viranomaisten käytännöt seuraamusten soveltamisessa.

Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmän osalta voi kestää aikansa, ennen kuin uusien säännösten oletetut hyödyt toteutuvat, ja niiden toteutumisaste riippuu siitä, miten luottolaitokset noudattavat uusia vaatimuksia. Komissio seuraa asiaa koskevien vakavaraisuusdirektiivin säännösten soveltamista EPV:n välityksellä ja käymällä laajasti ja jatkuvasti keskustelua kaikkien tärkeiden sidosryhmien kanssa, myös markkinaosallistujien (luottolaitokset ja sijoittajat) kanssa. Komissio voi myös käyttää sidosryhmien tekemien tutkimusten tuloksia.